Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 39 WARSZAWA, DNIA 26 WRZEŚNIA 1936 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

Horoskopy franka francuskiego

Niski kurs waluty francuskiej (u nas Paryż notowany jest 34.94, gdy jeszcze niedawno 35.01½), nieustanny niemal odpływ złota z Banque de France (zapas kruszcu spadł z 83 do 53 mild. fr.),wysokie reporty dolara i funta, dochodzące do 25 proc. w stosunku rocznym, niezwykle niski poziom kursowy rent i akcyj krajowych — wszystkie te objawy chorobowe trwają tak dawno, że przeszły jakgdyby w stan chroniczny i przestały budzić zainteresowanie. Tymczasem jest to jedna z najważniejszych spraw *międzynarodowych* nie tylko finansowych, lecz i gospodarczych.

Zasługuje ona z tego względu na najbaczniejszą uwagę. Doznała ona w ostatnich czasach takiego zaostrzenia, że, być może, znalazła się niedaleko punktu krytycznego, i że rozstrzygnięcie niedługo już zapaść musi. Niema potrzeby dowodzić, że *dla Polski* rozstrzygnięcie to pod każdym względem jest wagi ogromnej.

Jest rzeczą zastanowienia godną, że frank fr. popadł w tak groźne niebezpieczeństwo. Rezerwy złota były i są jeszcze wielkie, sytuacja banków jest na wskroś zdrowa, bilans płatniczy niemal zrównoważony, inflacji ani śladu; przeciwnie, przez długi czas prowadzona była polityka wyraźnie deflacyjna.

Z jakiej więc przyczyny frank znalazł się w niebezpieczeństwie?

Czy dlatego, że rozpętała się nim spekulacja? Gra na zniżkę? Ale dlaczegóż nie spekulują dolarem? Funtem? Dlaczego spekulacja upatrzyła sobie właśnie frank fr., jako przedmiot gry?

Odpowiedź jest prosta: *w opinji powszechnej, na rynkach zagranicznych i wśród społeczeństwa francuskiego, coraz bardziej utrwala się przeświadczenie, że obecny parytet franka, jako zbyt wysoki, jest zawadą w odzyskaniu równowagi gospodarczej;* że, gdy w krajach które pieniądz swój zdeprecjonowały, poprawa gospodarcza postępuje raźno, we Francji gospodarstwo nie może wydźwignąć się z kryzysu.

To przeświadczenie zrodziło *obawę, czy nadzieję, coraz bardziej się rozpowszechniającą, że frank ulegnie deprecjacji.* Niema potrzeby szukać potwierdzenia takiej opinji w prasie, czy w przemówieniach. Bezwątpienia łatwoby można, zarówno w dziennikach, jak i mowach znaleść głosy, przewidujące dewaluację. Ale głosy takie są stosunkowo nieliczne. Im mniej się jednak o tem mówi, tem więcej się o tem myśli. O obawie przed dewaluacją, czy nadziei na nią, jaskrawo świadczą *fakty*.

Tak więc widzimy, że, pomimo ogromnego bogactwa kraju, niesłychanych wprost ilości płynnych kapitałów, rząd nie może znaleść na rynku potrzebnych kredytów. Społeczeństwo wzdraga się mu ich udzielić. Przedstawiciele rządu, tym oporem oburzeni, pomawiają społeczeństwo o brak patrjotyzmu. Tymczasem jest to tylko brak zaufania do trwałości waluty. Ludność nie chce pożyczać swych kapitałów, bo obawia się, czy przewiduje, że pieniądz zostanie zdeprecjonowany, i że nie zdąży ona papierów sprzedać i kapitał sobie zabezpieczyć. Ażeby tedy uzyskać pożyczkę, musi rząd płacić procenty, jak na kraj, tak obfitujący w pieniądz, jak Francja — lichwiarskie.

Jeżeli obecny min. finansów *Vincent Auriol* stopę procentową obniżył, to dlatego, że bank emisyjny, a za nim przeróżne instytucje finansowe państwowe i samorządowe, udzielają kredytów po niskiej stopie. Na rynku wolnym, gdzie interwencja ministerstwa nie sięga, stopa pozostaje wysoka, co widać z niebywale niskiego poziomu kursowego papierów procentowych. Wystarczy przytoczyć, że:

4½% bony skarbowe 1934 r., płatne al pari za rok, notowane są 96 za 100, zaś

4% bony skarbowe 1935 roku, płatne al pari za 2 lata, można nabyć po 90 za 100.

Dochodowość tych bonów dosięga więc 8½ — 9%!

Innym bezspornym dowodem, że ludność obawia się dewaluacji, czy na nią liczy, są zakupy masowe i nieustanne walut zagranicznych, przeważnie funta ang. i dolara, złota w sztabach i monetach, akcyj obcych, notowanych w Paryżu lub też na giełdach zagranicznych. Stąd nieustający, raz mocniejszy, to znowu słabszy odpływ złota z kraju. Stąd też tezauryzacja banknotów francuskich; zachodzi bowiem obawa — mało zresztą prawdopodobna — że, gdy dewaluacja stanie się rzeczą niewątpliwą, nastąpi run na kasy bankowe.

Fakty powyższe są naogół znane, ale rzadko zostaje uwydatniona *ich przyczyna, mianowicie, że dewaluacja franka powszechnie jest oczekiwana.*

Skąd jednak pochodzi przypuszczenie, że dewaluacja pomoże, że przyniesie ulgę, że usunie przeszkody, które zamykają drogę do poprawy?

Jest to zagadnienie dość skomplikowane, które tutaj tylko w krótkości może być zaznaczone.

Wskutek deprecjacji funta, a za nią walut bloku szterlingowego oraz Stanów Zj., Francja stała się niby *wyspą cen wysokich.* Musiała własny rynek bronić cłami i kontyngentami, a tracić rynki zbytu zagraniczne. Ta izolacja handlowa, wywołana wysokim poziomem cen, doprowadziła szybko do obniżenia dochodów budżetowych. Doprowadziła ona do zjawiska paradoksalnego: dalszej zwyżki cen

(C. d. na str. 2-ej)

krajowych, nie bacząc na zmniejszone obroty. Wynikiem tego była depresja nastrojów, zanik zaufania, które polityka deflacyjna rządów, poprzedzających gabinet Bluma, jeszcze bardziej pogłębiła.

Rządy we Francji z izolacji handlowej nie wyciągnęły tych konsekwencyj, co rządy faszyzmu we Włoszech, lub hitleryzmu w Niemczech; nie przystąpiły mianowicie do nakręcania konjuktury wewnętrznej przy pomocy robót publicznych i ekspansji kredytowej. We Francji chciano się trzymać wzorów „klasycznych", przemian organicznych, naturalnych; pozostawiono wolne funkcjonowanie goldstandardu i obrotów dewizowych. Jednocześnie jednak sztucznie odgradzano się od międzynarodowych rynków towarowych.

Ten stan rzeczy musiał doprowadzić do sytuacji gospodarczej i walutowej tego rodzaju, że *nadmiernie wysoki parytet franka stał się dla wszystkich oczywistym.*

Gabinet Bluma, który wyłonił się z „frontu ludowego", złożył uroczyste przyrzeczenie wyborcom, że dewaluacji franka nie dokona. Nic to dziwnego, na dewaluacji tracą, poza kapitalistami, mającymi stały dochód z papierów, wkładów czy nieruchomości, — przedewszystkiem warstwy pracujące.

Złamanie przyrzeczenia, wobec ścisłego kontaktu przedstawicieli rządu ze stronnictwami, jest niepodobieństwem. To jest istotną przyczyną, dla której dewaluacja dotychczas nie nastąpiła.

Możliwe jest jednak porozumienie ze stronnictwami. W ostatnich dniach rozeszła się pogłoska — podają ją dzienniki londyńskie—że b. minister skarbu i świetny finansista — teoretyk *Paul Reynaud* ma wstąpić do rządu. Reynaud jest zwolennikiem i wymownym obrońcą dewaluacji w izbie i prasie. Obecnie bawi w Stanach Zj., gdzie wygłasza odczyty o sytuacji ekonomicznej Francji. Gdyby powyższa pogłoska okazała się prawdziwa, oznaczałoby to, że *wybiła oddawna oczekiwana godzina deprecjacji franka.*

L. N.

Z ostatniej chwili!

Dewaluacja franka francuskiego stała się faktem dokonanym!

Rządy St. Zjedn., W. Brytanji i Francji wydały w dniu 25 września 1936 r. wspólną deklarację, mającą na celu stwierdzenie przygotowania ich woli prowadzenia polityki równowagi na międzynarodowym rynku walutowym.

Przyjmując do wiadomości tą deklarację, francuska Rada Ministrów zaaprobowała projekt Ustawy Monetarnej, na podstawie której zawartość złota w jednym franku winna się wyrażać liczbą 49.43 miligrama złota 900 próby.

W ten sposób parytet franka zostaje obniżony w przybliżeniu o 25%, czyli cena złota w frankach podwyższona została prawie o 33%.

Międzynarodowe obrady spółdzielcze

W dniu 22 b. m. rozpoczęły się w Warszawie obrady władz naczelnych jednej z najpotężniejszych organizacji międzynarodowych — Międzynarodowego Związku Spółdzielczego. Celem tych obrad jest realizowanie ideowej i organizacyjnej współpracy międzynarodowej ruchów spółdzielczych wszystkich krajów. Na zjazd przybyli członkowie Komitetu Międzynarodowego Związku Spółdzielczego z następujących krajów: Anglii, Austrii, Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Danii, Estonii, Finlandii, Fracji, Hiszpanii, Litwy, Norwegii, Szwajcarii, Szwecji, Węgier i Z. S. R. R.

Międzynarodowy Związek Spółdzielczy jest organizacją, do której należy ponad 100 milionów członków w czterdziestu krajach. Łączy on 40 związków ogólnokrajowych spółdzielni spożywców, 38 hurtowni spółdzielczych, 18 związków spółdzielni wytwórców, 30 banków spółdzielczych, 40 organizacji ubezpieczeniowych, 10 związków spółdzielni rolniczych i kredytowych. Z Polski do Międzynarodowego Związku Spółdzielcze go należą największe związki spółdzielcze, a więc Związek Spółdzielni Rolniczych i Zarob. Gosp. „Społem", Związek Spółdzielni Spożywców, Związek Rewizyjny Spółdzielni Wojskowych i Związki Spółdzielni Ukraińskich. Związki te razem zrzeszają ponad 1.600 tysięcy członków. Polska ma swego przedstawiciela w wydziale wykonawczym Związku, liczącym 11 osób. Stałym parlamentem Związku jest Centralny Komitet, składający się obecnie z 56 osób, a najwyższą władzą Związku jest odbywający się raz na cztery lata kongres Międzynarodowego Związku Spółdzielczego.

Prezesem Związku jest finlandczyk, p. Tanner, wiceprezesami — francuz p. Poisson i anglik p. Palmer.

Porządek obrad warszawskich zawiera między innymi dwie sprawy, budzące duże zainteresowanie i mogące bardzo silnie zaważyć na przyszłości światowego ruchu spółdzielczego. Pierwsza, to sprawa stosunku do spółdzielczości sowieckiej, będącej ze względu na swe uprzywilejowane polityczne stanowisko — najliczniejszym i najsilniejszym gospodarczo ruchem spółdzielczym w międzynarodowym związku spółdzielczym.

Drugą sprawą będzie rozpatrzenie i ewentualne w formie wniosku przez komisję specjalną kwestii zasad neutralności politycznej ruchu spółdzielczego. Zasada ta była dotychczas uważana za podstawową w ruchu spółdzielczym, obecnie kwestjonowana jest ona przez spółdzielczość angielską.

Poza tym tematem obrad będzie sprawa Międzynarodowej Hurtowni Spółdzielczej, ubezpieczeń spółdzielczych i bankowości spółdzielczej.

Dnia 24 i 25 b. m. obradować będzie komitet centralny tego związku, a dnia 24 i 26 b. m. komitet wykonawczy Międzynarodowej Hurtowni Spółdzielczej.

Przekazy do Niemiec

W najbliższych dniach Komisja Dewizowa wydać ma okólnik w związku z porozumieniem, zawartym pomiędzy Polską i Niemcami w sprawie zamrożonych sum kolei państwowych. Zapłata zobowiązań osób fizycznych i prawnych, mających zamieszkanie w Polsce, wobec takich osób, zamieszkałych w Niemczech, odbywać się będzie bez względu na wysokość kwoty — aż do odwołania — zgodnie z następującymi przepisami:

Zapłata za towary, sprowadzane z Niemiec w ramach umowy polsko - niemieckiej z dn. 4.XI. 1935 r., może być uskuteczniana w dalszym ciągu w myśl postanowień tej umowy, t. j. tylko za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego.

Należności za towary, sprowadzone z Niemiec przed wejściem w życie umowy z dn. 4.XI.1935 r., spłacane być mogą przez polskich dłużników również tylko przez wpłatę do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego na t. zw. „konto blokowe".

To samo dotyczy zobowiązań wekslowych, chyba że Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego stwierdzi, że zobowiązanie wekslowe nie pochodzi z tranzakcji towarowej, i skieruje dłużnika z przekazem na drogę, wskazaną poniżej.

Zobowiązania z weksli, wykazujących jedną z adnotacyj, przewidzianych w okólniku Nr. 26 z dn. 30.VII.1936 r. ust. II a i b, będą mogły być regulowane w sposób, w tych adnotacjach wskazany.

Zobowiązania, wynikające z innych tytułów niż towarowe, spłacane być mogą z wyjątkami, wyłącznie drogą przekazu za pośrednictwem Banku Polskiego i to bez potrzeby uzyskania zezwolenia Komisji Dewizowej.

Powyższe stosować się będzie również do instytucyj lub osób, które otrzymały od Komisji Dewizowej generalne zezwolenie na dokonywanie przekazów do Niemiec w inny sposób, w tych zezwoleniach wskazany. Instytucje te lub osoby tracą nadane im uprawnienia, a banki dewizowe nie mogą więcej uskuteczniać przekazów do Niemiec na podstawie dotychczasowych zezwoleń, chyba że Komisja Dewizowa — na skutek ponownego wniosku — na nowo je wyraźnie zatwierdzi.

Przepis, zawarty w tym ustępie, nie ma zastosowania do już udzielonych przez Komisję Dewizową zezwoleń na przekaz wielokrotny sum, przeznaczonych na koszty utrzymania.

Prace nad uzdrowieniem handlu wewnętrznego

W dniu 9 b. m. odbyło się w Izbie Przemysłowo - Handlowej w Warszawie posiedzenie Komisji Handlu Wewnętrznego Izby, powięcone omówieniu udziału Izby Warszawskiej w pracach nad uzdrowieniem handlu wewnętrznego.

Jak wiadomo — w myśl uchwały Narady Gospodarczej— została powołana do życia Międzysamorządowa Komisja Handlu Wewnętrznego, która ma za danie zrealizować szereg uchwał Narady Gospodarczej.

Ze względu na obfity materiał, dostarczony przez powyższą Naradę — istnieje konieczność podziału prac przygotowawczych do realizacji uchwał — po między poszczególne samorządy.

Zebrani na Komisji Handlu Wewnętrznego w Izbie Warszawskiej podnieśli konieczność załatwienia w pierwszym rzędzie następujących spraw: wydania przez Rząd rozporządzenia wykonawczego do ustawy o dostawach i przetargach, opracowania podstaw prawnych dla spółek udziałowych, nowelizacji ustawy o nielojalnej konkurencji, przystosowania przepisów sprzedaży artykułów monopolowych do ogólnie przyjętych zwyczajów handlowych, nowelizacji przepisów o legalizacji wag, zdecentralizowanie zakupów przedsiębiorstw państwowych.

Poza tym — wysunięto celowość zanalizowania warunków pracy handlu w szeregu gałęzi wymiany, jak np. handlu cukrem, węglem, zbożem, nabiałem i t. d. Analiza tego rodzaju pozwoliłaby na ustalenie szeregu bolączek tych gałęzi handlu oraz na wskazania środków zaradczych. Początek w powyższym zakresie dała już Izba Warszawska przeprowadzając badanie handlu pieczywem i mlekiem na terenie m. Warszawy.

Obecnie tego rodzaju badania należałoby rozszerzyć na teren całej Polski.

W wyniku dyskusji Komisja uchwaliła niezwłoczne przystąpienie do pracy nad realizacją powyższych postulatów w uzgodnieniu z Międzysamorządową Komisją Handlu Wewnętrznego.

4 proc. Pożyczka Konsolidacyjna

Wobec kończących się feryj i powrotu do stolicy wielu posiadaczy papierów procentowych można przypuszczać, iż rozpoczęta w dniu 15 lipca r. b., a częściowo przerwana podczas feryj letnich konwersja niektórych pożyczek państwowych na 4% Poż. Konsolidacyjną będzie kontynuowana obecnie w zakresie szerszym, niż dotychczas.

Wobec tego warto uprzytomnić sobie wszelkie szczegóły, związane z konwersją, oraz warunki na których właśnie konwersja może być dokonywana.

Moment obecny wydaje się odpowiedni do przypomnienia posiadaczom pożyczek państwowych, zwłaszcza 3% Prem. Poż. Budowlanej i 4% Prem. Poż. Inwestycyjnej, o dokonaniu konwersji, gdyż nowa 4% Poż. Konsolidacyjna z dnia na dzień coraz większą zdobywa sobie popularność wśród licznych mas, jako pierwszorzędny walor lokacyjny.

Oprócz powyższych premjówek przymusowej konwersji podlegają: 5% Renta Ziemska Serii I, 5½% Poż. Budowlana Serii II, 5% Państwowa Renta Wieczysta Serii I oraz 6% Poż. Inwestycyjna.

Można również dokonać konwersji dobrowolnej 6% Poż. Narodowej, ale tu wymagane jest zezwolenie Delegata do Spraw 6% Poż. Narodowej, o ile do konwersji przedstawione są obligacje nie od pierwonabywców.

Jak się dowiadujemy, większa część posiadaczy 6% Poż. Narodowej przystąpi do konwersji, gdyż nowa pożyczka jest na wolnym rynku i może być w każdej chwili zbywalna, gdy wobec obowiązujących przepisów na sprzedaż 6% Poż. Narodowej należy uzyskać zezwolenie, które bywa uwzględniane tylko w wyjątkowych wypadkach.

Nowa pożyczka jest droższa w grubszych odcinkach, więc przypuszczać można, iż cieszy się zainteresowaniem wśród większych kapitalistów, którzy w niej lokują pokaźniejsze sumy. Kupony od 4% Poż. Konsolidacyjnej będą płatne 15 maja i 15 listopada, z wyjątkiem pierwszego kuponu, płatnego 15 lipca 1936 r. Obligacje będą się umarzać corocznie 15 maja i 15 listopada. Pierwsze losowanie odbędzie się 15 listopada 1937r.

Obligacje pożyczki, wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 10 lat jej trwania, podlegają wykupowi z nadpłatą 20% zaś wylosowane w latach następnych — z nadpłatą 15% ponad ich wartość imienną.

Wreszcie nie od rzeczy będzie powtórzyć niektóre przywileje, w jakie jest wyposażona 4% Poż. Konsolidacyjna.

Otóż obligacje tej pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych.

Obligacje pożyczki wraz z kuponami oraz przychody od tych obligacyj i kuponów wolne są od wszelkich podatków i danin państwowych i samorządowych.

Obligacje pożyczki w kwocie, nieprzekraczającej zł. 5000 w złocie wartości imiennej oraz kupony od tych obligacyj nie podlegają żadnemu zajęciu, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno - prawnych.

Wreszcie obligacje pożyczki będą przyjmowane według ich wartości imiennej na podatek od spadków i darowizn do kwoty zł. 25.000 w złocie od każdego płatnika tego podatku.

W końcu nadmienić należy, iż dla wygody posiadacza pożyczek, które podlegają konwersji, została zorganizowana ogromna sieć placówek subskrypcyjnych na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Nestor przedstawicieli giełdowych przechodzi w stan spoczynku

Jedną z najpopularniejszych postaci na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie, jest bezwątpienia p. *Józef Berson*, plenipotent giełdowy Banku Zachodniego.

P. Berson, liczący obecnie lat 87, zachował nadzwyczajną trzeźwość umysłu, wielką zdolność i niespożytą energję, w swoim zawodzie, wobec czego mógł śmiało współzawodniczyć z daleko młodszymi od siebie kolegami.

Nadto p. Berson od szeregu lat pełnił obowiązki członka Komisji Rozjemczej przy Giełdzie Pieniężnej w Warszawie.

Karjerę bankową rozpoczął w młodych latach. Po powrocie z zagranicy osiadł w Petersburgu, gdzie był przez wiele lat, do wybuchu wojny współwłaścicielem jednego z większych i znanych domów bankowych.

W Petersburgu nabył ogromną rutynę, co mu pozwoliło zająć czołowe stanowisko w bankowości.

Prezes Berson był powszechnie lubiany i ceniony, czego mieliśmy dowód, gdy niedawno przez pewien czas z powodu choroby nie uczęszczał na zebrania giełdowe, wywołało to powszechny żal. Zawsze uśmiechnięty, nie odmawiał nikomu rad w kwestjach, w których się do Niego zwracano.

W dniu 22 b. m. był na Giełdzie i pożegnał się z wszystkimi jej uczestnikami, gdyż, jak twierdzi, pragnie już odpocząć. I rzeczywiście, odpoczynek ten słusznie Mu się należy po tyloletniej, uciążliwej i owocnej pracy.

Redakcja składa Czcigodnemu Prezesowi życzenia wszelkiej pomyślności.

Nowy Oddział Komunalnej Kasy Oszczędności m. st. Warszawy

W dniu 19 b. m. odbyła się uroczystość otwarcia III-go Oddziału Komunalnej Kasy Oszczędności m. st. Warszawy przy ul. Bagatela 14 (róg Unii Lubelskiej) Oddział ten ma obsługiwać dzielnicę Mokotowską.

Poświęcenia nowego lokalu dokonał proboszcz parafii św. Zbawiciela, ks. prał. Nowakowski, który w przemowie swej uwydatnił znaczenie kas oszczędności w strukturze gospodarczej oraz wyraził uznanie dla tych wszystkich, którzy propagują w szerokich masach społeczeństwa zamiłowanie do oszczędności.

Następnie przemawiali: prezydent miasta p. Stefan Starzyński, przedstawiciel Tow. Przyjaciół Mokotowa p. Kirst oraz w końcu zastępca dyrektora Kasy p. Edmund Zacharzewski.

Twórcą Kasy był obecny dyrektor p. Mieczysław Szczepkowski, któremu Kasa zawdzięcza swój nadzwyczajny rozwój, dzięki znakomitej organizacji i dużym wysiłkom, położonym przez dyr. Szczepkowskiego od lat 11 t. j. od założenia Kasy.

P. dyr. Zacharzewski podał dane liczbowe, świadczące w jak szybkim tempie postępował rozwój kasy. Liczba wkładców wzrosła do 92.000, wkładów jest przeszło zł. 110 milionów, obrót roczny — przeszło miliard złotych i wreszcie zł. 400 milionów, udzielonych w okresie 10-letnim pożyczek sferom pracowniczym na budownictwo mieszkaniowe, na pomoc dla rzemiosła i t. p. Pocztowa Kasa Oszczędności m. st. Warszawy stała się największą tego typu instytucją w Polsce, gdyż jest poważnym źródłem kredytowym dla rozwoju budownictwa, rzemiosła, drobnego przemysłu i handlu oraz dla świata pracy.

Wyjaśnienie Komisji Dewizowej

Komisja Dewizowa wyjaśniła, że na podstawie okólnika Nr. 17 z dn. 23.VII.1936 r. mogą być przekazywane osobom, zamieszkałym w Austrii przynajmniej od dn. 26.IV.1936 r., alimenty nawet przekraczające zł. 250, jeśli przyznane były wyrokiem sądowym, zgodą sądową lub aktem notarjalnym. W wypadkach tych winien klient przedstawić prócz zwykłych dokumentów, również zaświadczony odpis wyroku, decyzji sądowej lub aktu notarialnego.

Autonomia dewizowa Zrzeszenia Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce lub Konwencji Wełny Czesankowej w Polsce nie upoważnia banków dewizowych do wykonania zleceń bez zbadania dokumentów, wymaganych przy przekazywaniu zagranicę należności za importowane towary.

Banki dewizowe obowiązane są w każdym wypadku sprzedaży — zarówno we własnym zakresie, jak i na zasadzie zezwolenia Komisji Dewizowej — zagranicznych środków płatniczych na wyjazd zagranicę ze szczególną starannością badać, czy kraj wyjazdu, wymieniony we wniosku, jest zgodny z krajem, na który wystawiony jest paszport, jak również czy klient, już posiadający w paszporcie adnotację o sprzedanych mu poprzednio środkach płatniczych, rzeczywiście w tym czasie wyjeżdża zagranicę, co można stwierdzić na podstawie pieczątki wyjściowego urzędu celnego, umieszczonej w paszporcie. W razie jej braku, należy odmówić sprzedaży i zawiadomić o tym nadużyciu Inspektorat Dewizowy.

Z Banku Polskiego

Bilans za II dekadę września 1936 r.

W drugiej dekadzie września zapas złota powiększył się o 2,4 mil. zł. do 369,2 mil. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz zmniejszył się o 0,4 mil. zł. do 16,5 mil. zł.

Suma wykorzystanych kredytów spadła o 12,3 mil. zł. do 794,0 mil. zł., przy czym portfel wekslowy zmniejszył się o 8.8 mil. zł. do 640,6 mil. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych zmniejszył się o 3,1 mil. zł. do 42,8 mil. zł. a stan pożyczek zabezpieczonych zastawami obniżył się o 0,3 mil. zł. do 110,6 mil. zł. Portfel papierów procentowych własnych wzrósł równocześnie o 9,1 mil. zł. do 133,5 mil. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 8,5 mil. zł. do 40,1 mil. zł.

Pozycje „inne aktywa“ i „inne pasywa“ uległy zmniejszeniu, pierwsza o 11,5 mil. zł. do 168,5 mil. zł., druga zaś o 0,1 mil. zł. do 327,6 mil. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania wzrosły o 23,9 mil.zł. do 213,2 mil. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — obniżył się o 28,0 mil. zł. do 991,0 mil. zł.

Pokrycie złotem wynosi 33,12%.

Stopa dyskontowa 5%, stopa od pożyczek zastawowych 6%.

Z Prezydium Rady Ministrów

Komitet Ekonomiczny, który obradował w dn. 22 b. m. pod przewodnictwem P. Wicepremiera Eugenjusza Kwiatkowskiego, wysłuchał sprawozdania dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń p. W. Fabierkiewicza o prowadzonej przez Urząd akcji uzdrowienia stosunków w zakresie ubezpieczeń. Na tle tego sprawozdania Komitet Ekonomiczny przeprowadził dyskusję, w wyniku której powołana została komisja dla zaopiniowania omawianych wniosków.

Międzynarodowy Kongres właścicieli nieruchomości

W dniu 20 b. m. rozpoczął się w Warszawie 10 międzynarodowy kongres własności nieruchomej miejskiej, na który przybyło kilkuset delegatów z 10-ciu państw europejskich.

Po uroczystym nabożeństwie w kościele św. Krzyża, uczestnicy kongresu złożyli wieniec na grobie nieznanego żołnierza. Otwarcie kongresu nastąpiło w sali Rady Miejskiej o godz. 11. Na otwarcie przybył p. minister sprawiedliwości, Grabowski, przedstawiciele władz oraz przedstawiciele wielu organizacyj społecznych i gospodarczych.

Przewodniczącym kongresu wybrano prezesa Unii międzynarodowej własności nieruchomej dr. Larmeroux (Francja). Po nadto do prezydjum powołano p. wiceministra Korsaka, prezydenta Starzyńskiego, prezesa Schimmeła i p. Pepłowską. Po zagajeniu obrad przez p. Larmeroux, wygłoszono szereg przemówień powitalnych.

Nadpłacone podatki będą przez Skarb zwrócone w gotowce

Ministerstwo Skarbu wydało zarządzenie, mające na celu ułatwienie płatnikom odbioru w gotówce nadpłaconych podatków.

W myśl tego zarządzenia, zwroty nadpłat w podatkach bez pośrednich, opłatach stemplowych, w podatku od spadków i darowizn, od lokali i placów budowlanych, mogą być wypłacane bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego, w drodze przelewu należnej sumy na konto czekowe P. K. O. lub też przekazem pieniężnym przez pocztę.

Wypłata bezpośrednia lub przelew na konto P. K. O. może nastąpić tylko na pisemną prośbę płatnika. W przeciwnym razie zwrot nadpłaconych podatków ma być dokonywany za pośrednictwem poczty.

Odpowiedzi Redakcji

WP. *S. Zyg.* w Myszkowie. Wedle brzmienia dekretu P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 stycznia 1936 r., obligacje 3% Premiowej Pożyczki Budowlanej i 4% Premiowej Poż. Inwestycyjnej) nie złożone do konwersji w przepisanym terminie (do 15 maja 1937 r.), podlegają umorzeniu według ich wartości imiennej najpóźniej w ciągu lat 30 drogą losowania podług planu umorzenia, ustanowionego dla każdej z tych pożyczek rozporządzeniem Ministra Skarbu.

Szczegółowe warunki konwersji znajdzie WPan w Nr. 9 z 1936 r. Gazety Giełdowej i Losowań.

Miejska K. K. O. w Katowicach. Otrzymany z polecenia WPanów przez p. Maxa Wiertelorza spis Dolarówek sprawdziliśmy. Na żaden numer nie padła wygrana.

Giełdy pieniężne

Warszawska

(18.IX. — 24.IX.)

W przeciwieństwie do nastroju mocnego, panującego w okresie poprzednim, okres sprawozdawczy odznaczał się nastrojem wybitnie zniżkowym.

Silny spadek walut państw, należących do bloku złotego, poważnie zaniepokoił sfery giełdy, które wyrażają wielką obawę o los franka francuskiego, który może pociągnąć za sobą znaczne komplikacje w dziedzinie monetarnej.

Wrażliwość giełdy stołecznej jest powszechnie znana, co jest zupełnie zrozumiałe w momencie obecnym, gdy na horyzoncie politycznym pojawiają się coraz większe chmury. Uczestnicy zgromadzeń giełdowych starają się zachować najdalej posuniętą rezerwę, co zresztą nie zawsze znajduje uzasadnienie w dokonanych faktach.

Niewątpliwie na zmniejszenie się ruchu giełdowego również wpłynął szereg uroczystych świąt żydowskich, podczas których kulisa na giełdzie jest mniej reprezentowana, niż zwykle.

Jednak pojawiają się głosy, że sytuacja obecna jest objawem przejściowym i że wkrótce spodziewać się należy ogólnej poprawy.

Na rynku dewizowym obroty nadal się utrzymały w rozmiarach normalnych. Bank Polski, jak zwykle, przydzielał bankom dewizowym zażądane sumy dewiz zagranicznych. Tendencja dla dewiz panowała wybitnie zniżkowa, zwlaszcza dla dewiz na Amsterdam, Paryż i Zurich. Również obniżyły się kursy dewiz lecz w daleko mniejszym stopniu na Brukselę, Londyn wraz z dewizami skandynawskimi oraz na Nowy Jork i Pragę. W okresie sprawozdawczym za notowane były pojedyńcze kursy dewiz na Gdańsk i Medjolan, co od bardzo długiego czasu należy do faktów nienapotykanych. Kursy tych dewiz w stosunku do poprzednich orjentacyjnych w niczem się nie zmieniły. Dewizami na Berlin zawarto bardzo mało tranzakcyj po kursie nie zmienionym.

Na rynku pożyczek państwowych kursy doznały poważnego osłabienia, głównie zaś pożyczek dolarowych, które zazwyczaj pierwsze padają ofiarą, gdy waluty bloku złotego zaczynaja wykazywać tendencję chwiejną. Natomiast nie można znaleźć usprawiedliwienia spadku pożyczek, emitowanych w walucie złotowej, a przeznaczonych dla rynku wewnętrznego.

Z pożyczek premjowych 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. w sztukach zwykłych straciła na kursie półtora punkta, pełne ser. zaś — o dwa punkty. 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. w sztukach zwykłych obniżyła się o jeden punkt, natomiast pełne serje — o dwa punkty.

Za pełne serje II em. płacono drożej, niż za sztuki zwykłe o przeszło czternaście punktów.

Dolarówka przy dość skromnych obrotach wykazała straty przeszło jeden punkt.

W ślad za powyższymi pożyczkami podążyła również 5% Poż. Konwersyjna, tracąc na kursie przeszło jeden punkt, natomiast 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa, przez dłuższy okres czasu nienotowana, wykazała pewien zysk w stosunku do kursu poprzedniego.

Gorzej jeszcze się działo z pożyczkami dolarowymi. 6% Poż. Dolarowa przy minimalnych obrotach spadła o cztery punkty oraz 7% Poż. Stabilizacyjna przy znacznie mniejszych niż zwykle obrotach, obniżyła się o blisko pięć punktów. Odcinki po dol. 500 były w bardzo ograniczonych obrotach i były bądź droższe o pół punkta, bądź też w tej samej cenie, jak odcinki po dol. 1000. Listy zastawne i obligacje banków państwowych utrzymały nadal swe ustabilizowane od dłuższego czasu, kursy.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych również panowała tendencja słabsza, lecz spadek kursów nie był zbyt dokliwy.

Z listów zast. funtowych Tow. Kred. Przemysłu Polskiego nieliczne tranzakcje zawierano i to dopiero w końcu okresu. Kurs w stosunku do poprzednio notowanych (1 b. m.) podniósł się o cztery punkty.

Z listów zast. Tow. Kred. Ziemskiego w Warszawie codziennie były dokonywane obroty 4½% serii V, które o 3/8 punkta się obniżyły.

Z list. zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego zawierano pojedyńcze tranzakcje wszystkimi trzema seriami. 4% obniżyły się o półtora punkta. 4½% serii L. podniosły się o ćwierć punkta i wreszcie 4½% serii K. obniżyły się o przeszło jeden punkt.

Z list. zast. Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie sprzedano jedną partję 4½% po 51,75. Również w nielicznych obrotach były dawne 5%. Kurs spadł o półtora punkta. 5% z 1933 r. była w nieco liczniejszych obrotach. Kurs obniżył się o przeszło jeden punkt.

Listy zastawne towarzystw kredytowych prowincjonalnych były w zaniedbaniu. Kursy, z resztą nieliczne, zostały obniżone.

Przedmiotem obrotów giełdowych były 5% list. zast. z 1933 r. m. Częstochowy, 5% list. zast. z 1933 r. m. Lublina oraz 5% list. zast. z 1933 r. m. Łodzi.

W dziale obligacyj m. st. Warszawy kursy również doznały osłabienia. Przedmiotem bardzo skromnych obrotów były 6% obligacje VI, VIII i IX poż. oraz 5½% VII poż.

Na rynku akcyjnym obroty przeważnie się skurczyły. Kursy wykazały skłonność do zniżki. Najwięcej obracano akcjami Banku Polskiego oraz Lilpopami. Oprócz powyższych akcyj obracano również akcjami Warszawskiego Tow. Fabr. Cukru, Warsz. Tow. Kopalń Węgla, Ostrowieckimi i Starachowicami. Nie mniej ruchliwe były akcje Warsz. Tow. Fabr. Cukru i Ostrowieckie. W dniu 22 b. m. pierwszą tranzakcję zawarto akcjami Przemysłu Metalowego „Granat" po 72 za 100 wart. nominalnej.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 360.55 — 359, Bruksela 89.75 — 89.60, Gdańsk 100, Kopenhaga 120.15 — 120.05, Londyn 26.88 — 26.91 — 26.90, Medjolan 41.90, Nowy Jork 5.31 — 5.30 7/8, Kabel 5.31 1/8 — 5.30 7/8, Oslo 135.20, Paryż 34.96 — 34.94, Praga 21.95 — 21.93 — 21.94, Sztokholm 138.75 — 138.65 — 138.75, Zurich 173.05 — 172.80 — 172.85.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna: I em. 63 — 61 (serie 75.50 — 75), II em. 63.25 — 61.50 — 61.75 (serje 76), Dolarówka 46.25 — 45, 5% Poż. Konwersyjna 52 — 49.75, 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa 51.50, 6% Poż. Dolarowa 62.50, 7% Poż. Stabilizacyjna 56.25 — 52 (odcinki po dol. 500 — 56 — 53.25).

Listy zastawne Państwowego Banku Rolnego: 7% — 83.25, 8% — 94.

Listy zastawne i obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego: 5½% — 81, 7% — 83.25, 8% — 94 oraz 8% obligacje budowlane — 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% listy zast. funtowe Tow. Kred. Przem. Polskiego 83.50— 84.50, 4½% listy zast. Tow. Kred. Ziemskiego w Warszawie 45 — 44.50 — 44.75, listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4% — 36.50, 4½% serii L. — 41.25, 4½% serii K. — 41.63. Listy zast. Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie: 4½% — 51.75, 5% — 53.50 — 54, 5% z 1933 r. — 54.75 — 52.50 — 53.25. 5% listy zast. m. Częstochowy 46 — 44.50, 5% listy zast. m. Lublina z 1933 r. 40.50 — 40, 5% listy zast. m. Łodzi z 1933 r. — 47.

Akcje: Bank Polski 101.50 — 100 — 101, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 27, Warsz. Tow. Kopalń Węgla 14.50 — 14.75. Lilpop 13.60 — 12.50 — 12.85, Przemysł Metalowy „Granat" — 72, Ostrowieckie 30, Starachowice 35 — 34 — 34.25.

Kursy nieurzędowe z końca okresu.

8% Poż. z 1925 r. (Dillon) 62.50, 7% Poż. Śląska 53.25, 7% Poż. m. st. Warszawy 53.50 — 53.25 — 53.50, 4% Poż. Konsolidacyjna odcinki grubsze 45.50 — 45.40, odcinki drobniejsze 44.25 (bez kuponu bież. 44.50— 43.50 — 43 7/8), 3% Renta Ziemska w odcinkach po zł. 1000 — 48, po. zł. 500 — 49.

Banknoty zagraniczne

Kursy urzędowe z dnia 24 b. m. (Cyfra pierwsza oznacza kurs — „sprzedaż", druga — „kupno")

Belgi belgijskie 89.78 — 89.35, dolary Stan. Zj. 5.31½ — 5.28½, dolary kanadyjskie 5.30½ — 5.27½, floreny holenderskie 359.72 — 358, franki francuskie 35 — 34.84, franki szwajcarskie 173.19 — 172.35, funty angielskie 26.97 — 26.81, guldeny gdańskie 100.20 — 99.80, korony czechosłowackie 20 — 19.50, korony duńskie 120.34—119.50, korony norweskie 135.38 — 134.40, korony szwedzkie 139.08 — 138.10, liry włoskie 36.50 — 34.50, marki fińskie 11.88 — 11.50, marki niemieckie 138 — 133, szylingi austriackie 99—98.

Monety: marki niemieckie srebrne; sprzedaż 149, kupno — 144.

Obroty prywatne: rubel srebrny 1.56.

Zamiejscowe.

(17.IX — 23.IX)

Łódź.

Dolarówka 46.50.

Kraków.

Akcje Banku Polskiego 100.

Poznań.

Dolarówka 47, listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4% — 38.25, 4½% serii L. — 42.

Sprawa zamrożonych należności w Niemczech

W porozumieniu z Komisją Rządową Kontroli Obrotu Towarowego Polsko - Niemieckiego, Związek Izb Przemysłowo - Handlowych przystąpił obecnie do rejestracji należności eksporterów polskich, zamrożonych w Niemczech z tytułu dostaw towarowych dokonanych poza clearingiem polsko - niemieckim, prowadzonym przez Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego.

Zgłoszenie należności winno nastąpić na specjalnych formularzach, rozesłanych w drodze ankiety, które zainteresowani mogą dostać w biurze Związku Izb Przemysłowo - Handlowych w Warszawie, we wszystkich izbach przemysłowo - handlowych prowincjonalnych, oraz w organizacjach branżowych.

Ostateczny termin zgłaszania należności zamrożonych upływa z dniem 5 października 1936 r.

Obecna akcja rejestracji zamrożeń ma na celu zaktualizowanie danych, które Związek Izb zebrał w ankietach przeprowadzonych uprzednio, a które, jako przestarzałe, nie mogą być obecnie użyte przy dokonywaniu ewentualnych odmrożeń.

Z Giełdy Pieniężnej w Warszawie.

Do obrotów i notowań giełdowych zostały dopuszczone akcje Spółki Akcyjnej „Przemysł Metalowy Granat".

Kapitał zakładowy, wprowadzony na giełdę, wynosi 1.800 tys. zł. i jest podzielony na 18 tys. akcji na okaziciela wartości imiennej 100 zł. każda.

Akcje zostają wprowadzone z kuponem bieżącym za rok 1936.

Prospekt wymienionej Spółki został ogłoszony w Nr. 211 „Monitora Polskiego" z dnia 11 września 1936 r.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Zostały wylosowane do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego.

W dniu **24 września 1936 r.** oznaczone Nr. Nr.:

2966 7594 9144 10690 22801 30469 33970

we wszystkich 10-ciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694).

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł. 100 za bon 25-złotowy.

Wykaz numerów Bonów Funduszu Inwestycyjnego, wylosowanych w miesiącu wrześniu 1936 r.

Nr. Nr. **474 1077 2966 3280 3498 4908 7594 9144 9593 10690 11254 13254 13271 15542 16563 16592 18805 20200 22434 22801 23263 24388 25310 25783 28654 30469 33970 34153.**

Losowania obligacyj m. st. Warszawy.

W dnia 1 października 1936 r. o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń Rady Miejskiej (Senatorska 14) odbędzie się losowanie

I 4½% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 120.631.—
II 4½% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 23.009.—
III 4½% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 42.892.50
V 4½% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1921 r. na zł. 58.985.50
VI 6% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 186.650—
VII 5½% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 87.450.—
VIII 6% Poż. Konwers. m. st Warszawy z 1926 r. na zł. 81.792.—
IX 6% Poż. Konwers. m. st. Warszawy z 1926 r. na zł. 23.522.—

I serja 8% Poż. Inwestycyjnej Szkolnej m. st. Warszawy z 1925 r. zł. w zł. 48.762
II serja 8% Poż. Inwestycyjnej Szkolnej m. st. Warszawy z 1925 r. zł. w zł. 48.762
III serja 8% Poż. Inwestycyjnej Szkolnej m. st. Warszawy z 1925 r. zł. w zł. 48.762
IV serja 8% Poż. Inwestycyjnej Szkolnej m. st. Warszawy z 1925 r. zł. w zł. 48.762

Obligacje Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu

Losowanie z dnia 2 września 1936 r.

5% (dawniej 8%).

Po zł. w zł. 5000: Nr. Nr. 21, 217, 229, 278, 532, 884, 918, 919, 1403.

Po zł. w zł. 1000: Nr. Nr. 34, 320, 326, 369, 809.

Po zł. w zł. 500: Nr. Nr. 10, 35, 96.

Po zł. w zł. 100: Nr. Nr. 20, 49, 52, 69.

4% Konwersyjne

Po zł. 240: Nr. Nr. 214, 248, 284, 301, 335, 408, 467, 521, 540, 619,

po zł. 90: Nr. Nr. 30, 307, 447, 467, 532, 648, 685, 1293, 1302, 1318.

po zł. 60: Nr. Nr. 33, 252, 256, 343, 389, 425, 434, 838, 861, 926, 936, 1071, 1107, 1140, 1166, 1204, 1206, 1289, 1335, 1364, 1368, 1380, 1486, 1603, 1737, 1831, 2083, 2106, 2111, 2124, 2161, 2210, 2262, 2376, 2435, 2478, 2528, 2678, 3030, 3146.

po zł. 35: Nr. Nr. 43, 119, 146, 299.

po zł. 24: Nr. Nr. 142, 147, 172, 198, 201, 261, 295, 464, 518, 605.

Wypłata od dnia 2 stycznia 1937 r.

Wartość kuponu bieżącego od wart. nom. zł. 100 4% Poż. Konsolid.

Październik

	zł. gr.		zł. gr.
1	0.84444	16	1.01111
2	0.85555	17	1.02222
3	0 86666	18	1.03333
4	0.87777	19	1.04444
5	0.88888	20	1.05555
6	0.90	21	1.06666
7	0.91111	22	1.07777
8	0.92222	23	1.08888
9	0.93333	24	1.10
10	0.94444	25	1.11111
11	0.95555	26	1.12222
12	0.96666	27	1.13333
13	0.97111	28	1.14444
14	0.98888	29	1.15555
15	1.—	30/31	1.16666

Zastrzeżone papiery

Z Urzędu Długów Państwa

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że **zastrzezono** następujące obligacje

6% Pożyczki Narodowej

Po zł. 500 Nr. Nr. 3210718, 3224899, 3242716, 3248524

Po zł 100 Nr. Nr. 2100625, 2115083—85, 2234329, 2268095, 2269423 — 25, 2446196 — 7, 2474893 — 94, 2630585 2679624—27, 2729198, 2732388, 2734440—44, 2780864, 2800145, 3009821—23

Po zł. 50 Nr. Nr. 530—31 6822, 38931, 42919, 67235, 68215, 135176 159997 207111—14 381389—90, 452522, 582245, 650912, 746652, 808824, 835087, 875402—06, 967720, 975731, 980237, 982619, 1147827—28 1523708, 1546740 — 47, 1625831 — 33, 1810590 — 92 1873807.

Urząd Długów Państwa **uchyla zastrzezenie,** dotyczące obligacyj.

6% Poż. Narodowej

Po zl. 100 Nr. Nr. 2705663 2719620.

Po zl 50 Nr. Nr. 24700 403688, 404923, 405910, 407455, 739334, 1245497—98

Uzupełnienie III i IV z dnia 11-VIII i 9-IX 1936 r.

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego

Urząd Śledczy *ostrzega* przed nabyciem, zamianą lub realizacją:

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.

Ser. 765 Nr. 28, Ser. 1324 Nr. 24, Ser. 11813 Nr. Nr. 2 i 7, Ser. 11818 Nr. Nr. 36, 38 i 43, Ser. 11822 Nr. 47, Ser. 15645 Nr. 8, Ser. 19630 Nr. 7, Ser. 22188 Nr. 24, Ser. 22935 Nr. Nr. 48 — 49, Ser. 95261 Nr. Nr. 24 — 25.

3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em.

Ser. 1324 Nr. 22, Ser. 5197 Nr. Nr. 15 — 17, Ser. 11811 Nr. 11, Ser. 11815 Nr. Nr. 2 i 5, Ser. 11822 Nr. Nr. 33 i 37, Ser. 15300 Nr. 10, Ser. 22005 Nr. 40, Ser. 22472 Nr. Nr. 45 — 46.

Zaśw. tym. 3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.

Ser. 7567 Nr. 40, Ser. 17635 Nr. 19.

Zaśw. tym. 3% Prem. Poż. Inwestyc. II em.

Ser. 1219 Nr. Nr. 35 — 36,
Ser. 1219 Nr. Nr. 35 — 36,

4% Prem. Poż. Dolarowej.

Nr. Nr. 258 — 59, 17170, 99011, 713339 — 40, 947803—04, 1146508, 1257155.

5% L. Z. Tow. Kred. Miejskiego Warszawy.

Na zł. 200 Nr. 70044.

4½% L. Z. Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie.

Na. zł. 200: Nr. 570010.

Urząd Śledczy *odwołuje* zastrzeżenia, dotyczące:

3% Prem. Poż. Budowlanej.

Nr. Nr. 845569, 883666, 883681, 883687, 883695, 883714, 883723 — 24, 883749, 883757, 883776, 883783 — 84, 883798, 883805 — 06, 883819, 883825 — 26, 883837, 883847, 883852, 883858 — 59, 883868, 883871, 883883, 883890, 883892, 883954, 888947, 888957, 888959, 888967, 888970 — 72, 888981, 888984, 888986 — 888991 — 95.

4% Prem. Poż. Inwestycyjnej.

Ser. 1614 Nr. 36, Ser. 1622 Nr. 22.

4% Prem. Poż. Dolarowej.

Nr. 791169 — 73, 834207, 834218 — 29, 834300, 834661—62, 883564, 883670, 883750, 883802, 883891, 883893, 888958, 888971, 888985, 1366603 — 610.

Akcje Banku Polskiego I em.

Nr. 233248, 233260.

Urząd Śledczy *prostuje* zastrzeżenia, dotyczące:

4% Prem. Poż. Dolarowej.

Zamiast Nr. 1044516 winno być Nr. 1043516.

(Urząd Śledczy K. 63 — 117/36, K. 2 — 540/36 i K. 1 — 64/36 z dn. 18, 21 i 23 IX 1936 r.)

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego, otrzymane w ostatniej chwili.

Urząd Śledczy *ostrzega* przed nabyciem, zamianą lub realizacją:

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.

Ser. 2097 Nr. 26, Ser. 7519 Nr. 11 — 13, Ser. 15581 Nr. 48.

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej II em.

Ser. 7518 Nr. 47 — 49, Ser. 14997 Nr. 47, Ser. 14998 Nr. 48.

3% Prem. Poż. Budowlana.

Nr. Nr. 259003, 259007, 259010, 259025, 259027, 259042, 259119 — 20, 407854 — 58.

4% Prem. Poż. Inwestycyjnej.

Ser. 4638 Nr. 23, Ser. 5458 Nr. 8, Ser. 9993 Nr. 27.

4% Prem. Poż. Dolarowej.

Nr. Nr. 1062879, 1320576.

6% Pożyczki Narodowej.

Na zł. 50 — Nr. 1048685.

Urząd Śledczy *odwołuje* zastrzeżenia, dotyczące.

3% Prem. Poż. Budowlanej

Nr. Nr. 204136 — 37.

4% Prem. Poż. Dolarowej

Nr. Nr. 15940 i 16791.

4½% L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy.

Po zł. 1500 — Nr. 8469, 8471.

Po zł. 500—Nr. 31415, 37065.

(Urząd Śledczy K. 2 — 560/34 z dn. 25.IX 1936 r.).

Zastrzeżenia Sądowe

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie *wzbronił* wypłat oraz dokonywania tranzakcyj:

Akc. Banku Polskiego w po zł. 100 — wart. nom.

Nr. Nr. 491775 — 491792.

(Monitor Polski Nr. 222 z dn. 24.IX 1936 r.).

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93 m. 2, tel. 6-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 17 do 18. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel do godz. 11 i od 16 do 18. Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1,80. Zagranicą rocznie zł. 24. Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** strona zł. 800.—; ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; ⅛ strony zł. 150.—; 1/16 strony zł. 100.— Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Maksymiljan Polikier. Druk. „Społeczna", Warszawa, Pl. Grzybowski 3/5. Tel. 205-80. Wydawca: Helena Polikierowa.